

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Neuvosto	
98/C 2/01	ECOFIN-Neuvoston päätelmät, annettu 1 päivänä joulukuuta 1997, veropolitiikasta	1
	Neuvoston ja neuvostoon kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 1 päivänä joulukuuta 1997, yritysverotukseen sovellettavista menettelysäännöistä	2
	Säästöjen verotus	6
	Komissio	
98/C 2/02	Ecu	7
	II Valmistavat säädökset	
	
	III Tiedotteita	
	Komissio	
98/C 2/03	Robert Schuman -ohjelma — Pilottivaihe — Lakimiesten yhteisön oikeuden tunte- muksen parantaminen — Kiinnostuksenilmaisupyyntö	8
98/C 2/04	GROTIUS — Vuosiohjelma ja hakemuspyyntö vuodeksi 1998	10
98/C 2/05	OISIN — Vuosiohjelma ja hakemuspyyntö vuodeksi 1998	14

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

ECOFIN-NEUVOSTON PÄÄTELMÄT,

annettu 1 päivänä joulukuuta 1997,

veropolitiikasta

(98/C 2/01)

Neuvostossa käytiin laaja keskustelu komission tiedonannon ”Toimenpidepaketti haitallisen verokilpailun poistamiseksi Euroopan unionissa” pohjalta, jossa on esitetty yhteenvedo keskustelusta, joka aloitettiin komission aloitteesta huhtikuussa 1996 Veronassa pidetyssä valtiovarainministereiden epävirallisessa istunnossa ja joka käytiin varsinaisesti Mondorf-les-Bainsin epävirallisessa istunnossa syyskuussa 1997.

Keskustelussa käsiteltiin tarvetta sovittaa yhteen haitallisen verokilpailun poistamiseksi tehtävät toimet Euroopan tasolla, jotta voitaisiin edistää tiettyjen tavoitteiden saavuttamista, kuten yhteismarkkinoilla vielä esiintyvien vääristymien vähentämistä, verotulojen huomattavan menetyksen välttämistä tai verotuksen rakenteen suuntaamista työllisyyttä suosivampaan suuntaan.

Kyseisen keskustelun pohjalta ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa korostaen tuotiin esiin erityisesti kolme aluetta eli yritysverotus, säästöistä saatavien tulojen verotus sekä yritysten välisten rajojen yli suoritettavien korkojen ja rojaltien lähdeveroä koskevat ongelmat.

Kyseisen keskustelun päätteeksi neuvosto ja neuvostoon kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat pääsivät yhteisymmärrykseen yritysverotukseen sovellettavia menettelysääntöjä koskevasta päätöslauselmasta, joka on esitetty liitteessä 1.

Lisäksi neuvosto

- hyväksyi säästöjen verotusta koskevan liitteessä 2 olevan tekstin,
- katsoi, että komission pitäisi antaa yritysten välisten korkojen ja rojaltien maksamista koskeva direktiiviehdotus,

— pani merkille komission aikomuksen antaa piakkoin kaksi direktiiviehdotusta edellä ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa esitetyistä asioista,

— kehotti komissiota esittämään neuvostolle vuosittain yhdessä yritysverotukseen sovellettavien menettelysääntöjen kohdassa N tarkoitetun kertomuksen kanssa tilanneselvityksen säästöjen sekä yritysten välillä maksettavien korkojen ja rojaltien verotusta koskevan työskentelyn edistymisestä,

— pani merkille luonteeltaan verotuksellisia valtiontukia koskevan komission sitoumuksen,

— kehotti komissiota jatkamaan verotusta koskevaa työskentelyään ja käyttämään asioiden käsittelyssä edelleen apunaan veropoliittista työryhmää,

— pani merkille seuraavat neuvoston pöytäkirjaan merkittävät lausumat:

1) liitteen 1 osalta (menettelysäännöt)

Jotkut jäsenvaltiot ja komissio katsovat, että palkansaajaverotuksen erityisjärjestelmät voisivat kuulua menettelysääntöjen kattamaan ongelma-alueeseen. Tästä syystä ne katsovat, että asiaa on käsiteltävä veropoliittisessa työryhmässä menettelysääntöjen mahdolliseksi laajentamiseksi N kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun yhteydessä.

Neuvosto ja neuvostoon kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat sekä komissio toteavat, että pidätyminen uusista toimenpiteistä ja nykyisen lainsäädännön tarkistukset liittyvät läheisesti toisiinsa ja korostavat, että toisiinsa verrattavissa tapauksissa on välttämätöntä soveltaa sääntöjä tasapainoisesti. Tämä ei kuitenkaan saa viivästyttää uusista toimista pidätyksen ja nykyisen

lainsäädännön tarkistuksien täytäntöönpanoa. Lisäksi ne katsovat, että kahden vuoden määräajan pitäisi olla periaatteessa riittävä nykyisen lainsäädännön tarkistamiseksi. Nykyisen lainsäädännön tosiasiallisen tarkistamisen on tapahduttava viiden vuoden kuluessa 1 päivästä tammikuuta 1998, joskin pitempi määräaika voi olla perusteltu neuvoston määrittelemissä erityistilanteissa.

Saksan valtuuskunta ja jotkut muut valtuuskunnat katsovat, että B kohdan 3 alakohdassa tarkoitetaan nimenomaan myös etujen myöntämistä sellaiselle kansainvälisesti siirrettävissä olevien toimintojen tuotoille, jos edut evätään toimintojen osalta, jotka eivät ole siirrettävissä.

Komissio muistuttaa, että Dublinissa sijaitsevien kansainvälisten rahoituspalvelukeskusten järjestelmälle vuonna 1987 myönnetyn ja viimeksi vuonna 1994 jatkettun luvan voimassaoloaika päättyy vuonna 2005 ja että uudet laitokset eivät voi luvan perusteella hyötyä järjestelmästä vuoden 2000 jälkeen.

2) liitteen 2 osalta (säästöjen verotus)

Jäsenvaltiot ilmoittavat, että jos ne muuttaisivat lainsäädäntöään, niiden tulisi ottaa huomioon näiden päätelmien liitteen 2 sisältämät asiat.

Yhdistyneen kuningaskunnan valtuuskunta katsoo, että kyseistä direktiiviä ei pitäisi soveltaa euro-obligaatioihin tai muihin samantyyppisiin välineisiin.

Ranskan valtuuskunta katsoo, että säästöjen verottamista koskevassa direktiivissä säädettävän lähdeverokannan ei pitäisi olla alle 25 prosenttia.

Alankomaiden valtuuskunta huomauttaa, että se arvioi ehdotuksia ottaen huomioon periaatteen, jonka mukaan säästöt verotetaan asuinmaassa.

Luxemburgin valtuuskunta katsoo, että säästöjen verotusta koskevaa direktiiviä olisi täydennettävä yritysverotusta koskevalla direktiivillä, jossa säädetään yritysten yleisistä verotusjärjestelmistä jäsenvaltioissa.

Belgian, Italian ja Portugalin valtuuskunnat ilmoittavat, että ne eivät hyväksy yritysten välisten korkojen ja rojaltien maksua koskevaa direktiiviä ennen kuin säästöjen verottamista koskeva direktiivi on annettu.

3) Komissio pani merkille Alankomaiden valtuuskunnan pyynnön, joka koski erityisesti eläkkeiden ja vakuutussuoritusten verotukseen liittyvää kysymystä; komissio sitoutuu tarkastelemaan tätä kysymystä veropoliittisen työryhmän avustuksella tarkoituksena laatia mahdollisesti direktiiviehdotus.

4) Komissio pani merkille Belgian valtuuskunnan pyynnön, joka koski rajojen yli tapahtuvan autojen leasing-vuokrauksen arvonlisäverotuskohtelua, ja sitoutui tarkastelemaan kysymystä avoimessa hengessä. Komissio tarkastelee erityisesti sitä, missä määrin niillä ehdotuksilla, joita on jo tehty nykyisen ALV-järjestelmän uudistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi, voidaan saada aikaan asianmukainen ratkaisu.

LIITE 1

NEUVOSTON JA NEUVOSTOON KOKOONTUNEIDEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖSLAUSELMA,

annettu 1 päivänä joulukuuta 1997,

yritysverotukseen sovellettavista menettelysäännöistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO JA NEUVOSTOON KOKOONTUNEIDEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

PALAUTTAVAT MIELIIN, että veropoliittikkaa koskeva kokonaisvaltainen lähestymistapa tuotiin julki komission aloitteesta huhtikuussa 1996 Veronassa pidetyssä valtiovarainministereiden epävirallisessa istunnossa ja vahvistettiin Mondorf-les-Bainsin istunnossa syyskuussa 1997, koska oli todettu, että koordinoitu

toiminta Euroopan tasolla on tarpeen yhteismarkkinoilla vielä esiintyvien vääristymien vähentämiseksi, jotta saataisiin estetyksi huomattavat verotulojen menetykset ja verotuksen rakenne suunnatuksi työllisyyttä suosivampaan suuntaan,

TUNNUSTAVAT verotuspolitiikkaa käsittelevän työryhmän huomattavan osuuden tämän päätöslauselman valmistelussa,

PANEVAT MERKILLE komission 5 päivänä marraskuuta 1997 neuvostolle ja Euroopan parlamentille toimittaman tiedonannon,

TUNNUSTAVAT oikeudenmukaisen kilpailun myönteiset vaikutukset ja tarpeen vahvistaa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainvälistä kilpailukykyä ja toteavat, että verokilpailu saattaa myös johtaa verotustoimenpiteisiin, joilla on haitallisia vaikutuksia,

TUNNUSTAVAT näin ollen tarpeen vahvistaa yritysverotukseen sovellettavat menettelysäännöt, jotka tähtäävät haitallisten verotuksellisten toimenpiteiden estämiseen,

PAINOTTAVAT, että menettelysäännöt ovat poliittinen sitoumus eivätkä ne näin ollen vaikuta jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin eivätkä jäsenvaltioilla ja yhteisöllä perustamissopimuksen mukaisesti olevaan toimivaltaan,

HYVÄKSYVÄT seuraavat MENETTELYSÄÄNNÖT:

**Yritysverotukseen sovellettavat menettelysäännöt
Menettelysäännöissä tarkoitettavat verotustoimenpiteet**

A. Jäsenvaltioiden ja yhteisön asiaa koskevaa toimivaltaa rajoittamatta nämä yritysverotukseen sovellettavat menettelysäännöt koskevat toimenpiteitä, jotka vaikuttavat tai voivat merkittävästi vaikuttaa taloudellisen toiminnan sijoittumiseen yhteisössä.

Edellä mainitut taloudelliset toiminnot käsittävät myös kaikki jonkin yhtiöryhmän sisällä harjoitettavat toiminnot.

Menettelysäännöissä tarkoitettavat verotustoimenpiteet voivat olla joko lakeja tai asetuksia tai hallinnon käytäntöjä.

B. Mahdollisesti haitallisina ja siis näihin menettelysääntöihin kuuluvina on pidettävä A kohdassa määritellyn soveltamisalan piirissä sellaisia verotustoimenpiteitä, joilla todellista verotustasoa selvästi alennetaan verrattuna toimenpiteisiin, joita kyseisessä jäsenvaltiossa tavallisesti sovelletaan, nollaverotus mukaan lukien.

Tällainen verotustaso voi johtua nimellisverokannasta, veropohjasta tai jostain muusta asiaankuuluvasta tekijästä.

Näiden toimenpiteiden haitallisuutta arvioitaessa on otettava huomioon muun muassa seuraavaa:

- 1) myönnetäänkö etuja vain niille, jotka eivät asu kyseisessä jäsenvaltiossa, tai vain muiden kuin kyseisessä jäsenvaltiossa asuvien kanssa tehtyihin liiketoimiin, tai
- 2) ovatko edut täysin erillään jäsenvaltion taloudesta niin, että ne eivät vaikuta kansalliseen veropohjaan, tai
- 3) myönnetäänkö edut ilman minkäänlaista todellista taloudellista toimintaa tai merkittävää taloudellista läsnäoloa kyseiset veroedut tarjoavassa jäsenvaltiossa, tai
- 4) poikkeavatko monikansallisen yritysryhmän sisäisten toimien tuottaman voiton määrittelyssä käytetyt perusteet kansainvälisesti yleisesti hyväksytyistä periaatteista, erityisesti OECD:ssä sovitusta säännöistä, tai
- 5) puuttuuko verotuksellisista toimenpiteistä avoimuus, esimerkiksi silloin, kun säännöksiä sovelletaan hallinnon tasolla väljemmin tavalla, joka ei ole avoin.

Pidättyminen uusista toimenpiteistä ja nykyisen lainsäädännön tarkistukset

Pidättyminen uusista toimenpiteistä

- C. Jäsenvaltiot sitoutuvat pidättymään näiden menettelysääntöjen tarkoittamassa mielessä haitallisten, uusien verotuksellisten toimenpiteiden käyttöönotosta. Päättyessään tulevasta politiikastaan jäsenvaltiot noudattavat näin ollen menettelysääntöjen pohjana olevia periaatteita ja ottavat asianmukaisesti huomioon jäljempänä E—I kohdassa tarkoitettua tarkistusmenettelyä arvioidessaan uusien verotuksellisten toimenpiteiden haitallisuutta.

Nykyisen lainsäädännön tarkistukset

- D. Jäsenvaltiot sitoutuvat tarkistamaan voimassa olevia lakejaan ja omaksumiaan käytäntöjä ottaen huomioon menettelysääntöjen taustalla olevat periaatteet ja jäljempänä E—I kohdassa kuvatun tarkistusmenettelyn. Jäsenvaltiot muuttavat tarvittaessa näitä lakeja ja käytäntöjä, jotta kaikki niihin sisältyvät haitalliset toimenpiteet poistettaisiin mahdollisimman pian ottaen huomioon neuvostossa tarkistusmenettelyn johdosta käydyt keskustelut.

Tarkistusmenettely

Asiaankuuluvien tietojen antaminen

- E. Avoimuusperiaatteiden mukaisesti jäsenvaltiot tiedottavat toisilleen voimassa olevista tai suunnitelluista verotuksellisista toimenpiteistä, jotka mahdollisesti kuuluvat menettelysääntöjen soveltamisalaan. Jäsenvaltioita pyydetään erityisesti toimittamaan toisen jäsenvaltion pyynnöstä tietoja mistä tahansa verotuksellisesta toimenpiteestä, joka näyttää kuuluvan menettelysääntöjen soveltamisalaan. Jos ehdotetut toimenpiteet edellyttävät parlamentin hyväksymistä, edellä mainitut tiedot voidaan olla antamatta, kunnes ne on annettu tiedoksi parlamentille.

Haitallisten toimenpiteiden arviointi

- F. Jäsenvaltio voi pyytää mahdollisuutta keskustella menettelysääntöjen soveltamisalaan todennäköisesti kuuluvista muiden jäsenvaltioiden verotuksellisista toimenpiteistä ja esittää niitä koskevia huomautuksia. Tämä antaa mahdollisuuden arvioida, ovatko nämä verotukselliset toimenpiteet haitallisia, ottaen huomioon ne vaikutukset, joita näillä toimenpiteillä voi yhteisössä olla. Tässä arvioinnissa on syytä ottaa huomioon kaikki edellä B kohdassa mainitut tekijät.
- G. Neuvosto korostaa myös, että tämän arvioinnin yhteydessä on syytä ottaa tarkasti huomioon verotuksellisten toimenpiteiden vaikutukset muihin jäsenvaltioihin ottaen muun muassa huomioon kyseisiin toimintoihin koko yhteisössä sovellettavan tosiasiallisen verotuksen.

Mikäli verotuksellisia toimenpiteitä käytetään erityisalueiden taloudellisen kehityksen tukemiseen, arvioidaan, ovatko ne oikeassa suhteessa asetettuun tavoitteeseen ja oikein kohdennettuja. Tämän arvioinnin yhteydessä on kiinnitettävä erityistä huomiota syrjäisimpien seutujen ja pienikokoisten saarien erityispiirteisiin ja -rajoituksiin heikentämättä yhteisön oikeusjärjestyksen, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina, yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.

Menettely

- H. Neuvosto perustaa työryhmän arvioimaan näiden menettelysääntöjen soveltamisalaan mahdollisesti kuuluvia verotuksellisia toimenpiteitä ja valvomaan kyseisiä toimenpiteitä koskevien tietojen toimittamista. Neuvosto kehottaa kutakin jäsenvaltiota ja komissiota nimeämään korkean tason edustajan ja hänelle varamiehen tähän työryhmään, jonka puheenjohtajana toimii jonkin jäsenvaltion edustaja. Säännöllisesti kokoontuva työryhmä valitsee ja arvioi verotukselliset toimenpiteet E—G kohdassa esitettyjen säännösten mukaisesti. Työryhmä laatii säännöllisesti kertomuksen toimenpiteiden arvioinnista. Kyseiset kertomukset toimitetaan neuvoston käsiteltäviksi ja, jos neuvosto katsoo sen aiheelliseksi, julkaistaviksi.

- I. Neuvosto kehottaa komissiota auttamaan työryhmää tämän kokousten valmistelussa ja helpottamaan tietojen toimittamista sekä arviointia. Tässä tarkoituksessa neuvosto pyytää jäsenvaltioita toimittamaan komissiolle E kohdassa tarkoitettut tiedot, niin että komissio voi koordinoida jäsenvaltioiden välistä tietojen vaihtoa.

Valtiontuet

- J. Neuvosto toteaa, että osa menettelysääntöjen piiriin kuuluvista verotuksellisista toimenpiteistä saattaa kuulua perustamissopimuksen 92–94 artiklan sisältämien valtiontukia koskevien määräysten soveltamisalaan. Rajoittamatta yhteisöoikeuden ja perustamissopimuksen tavoitteiden soveltamista neuvosto toteaa, että komissio sitoutuu julkistamaan suuntaviivat valtiontukisääntöjen soveltamiselle yritysten välittömään verotukseen liittyviin toimenpiteisiin vuoden 1998 keskivaiheilla annettuaan luonnoksen ensin jäsenvaltioiden asiantuntijoiden monenvälisen kokouksen käsiteltäväksi ja valvomaan kyseisten tukisääntöjen soveltamista tiukasti ottaen huomioon muun muassa ne kyseisten tukien kielteiset vaikutukset, jotka tulevat esiin näiden menettelysääntöjen soveltamisessa. Neuvosto toteaa myös, että komissio aikoo tutkia tai tutkia uudelleen tapauskohtaisesti voimassa olevat verojärjestelmät ja jäsenvaltioiden uudet hankkeet tarkoituksenaan varmistaa menettelyjen yhdenmukaisuus ja tasaveroisuus perustamissopimuksen sääntöjä ja tavoitteita sovellettaessa.

Veronkierron ja veropetosten torjunta

- K. Neuvosto kehottaa jäsenvaltioita toimimaan tiiviissä yhteistyössä verojen kiertämisen ja veropetosten torjunnassa erityisesti siten, että jäsenvaltioiden kesken vaihdetaan tietoja kansallisten lainsäädäntöjen mukaisesti.
- L. Neuvosto toteaa, että verolakeihin ja kaksinkertaista verotusta koskeviin sopimuksiin sisältyvillä väärinkäytöksiä tai vastatoimia koskevilla säännöksillä ja määräyksillä on perustavanlaatuinen merkitys veronkierron ja veropetosten torjunnassa.

Maantieteellinen ulottuvuus

- M. Neuvosto katsoo, että haitallisten verotukseen liittyvien toimenpiteiden poistamiseen tähtäviä periaatteita olisi sovellettava mahdollisimman laajoissa maantieteellisissä puitteissa. Tästä syystä jäsenvaltiot sitoutuvat edistämään periaatteiden hyväksymistä myös kolmansissa maissa; lisäksi jäsenvaltiot sitoutuvat edistämään niiden hyväksymistä alueilla, joilla perustamissopimusta ei sovelleta.

Erityisesti ne jäsenvaltiot, joilla on riippuvaisia tai niihin assosioituneita alueita tai joilla on erityisiä velvollisuuksia tai verotuksellisia etuoikeuksia muihin alueisiin nähden, sitoutuvat huolehtimaan perustalakiensa puitteissa siitä, että näitä periaatteita noudatetaan kyseisillä alueilla. Tässä yhteydessä asianomaiset jäsenvaltiot kartoittavat tilanteen H kohdassa mainitulle työryhmälle toimitettavissa kertomuksissa. Työryhmä arvioi nämä kertomukset edellä kuvatun arviointimenettelyn mukaisesti.

Seuranta ja uudelleentarkastelu

- N. Näiden menettelysääntöjen tasapainoisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi neuvosto kehottaa komissiota esittämään neuvostolle vuosittain kertomuksen menettelysääntöjen ja luonteeltaan verotuksellisten valtiontukien soveltamisesta. Neuvosto ja jäsenvaltiot tarkastelevat menettelysääntöjen sisältöä uudelleen, kun niiden hyväksymisestä on kulunut kaksi vuotta.

LIITE 2

SÄÄSTÖJEN VEROTUS

Taatakseen säästöjen tuottamien tulojen mahdollisimman kevyen tosiasiallisen verotuksen Euroopan yhteisön piirissä ja estääkseen kilpailun vääristymisen epätoivotusti, neuvosto kehottaa komissiota esittämään sille ehdotuksen direktiiviksi säästöjen verotuksesta. Neuvosto katsoo, että seuraavat kohdat voisivat muodostaa perustan kyseiselle ehdotukselle:

- I. Kyseisen direktiivin soveltamisala voitaisiin rajata koskemaan korkoja, jotka on maksettu jossakin jäsenvaltiossa sellaisille henkilöille, jotka asuvat jossakin toisessa jäsenvaltiossa.
- II. Ensimmäisenä vaiheena kohti säästöjen tuottamien tulojen tosiasiallista verotusta yhteisössä kokonaisuutena kyseinen direktiivi voisi perustua niin sanottuun ”rinnakkaiselon” malliin, jonka puitteissa kukin jäsenvaltio soveltaa lähdevero- tai toimittaa toisille jäsenvaltioille tiedot säästöjen tuottamista tuloista. Jäsenvaltiot voisivat soveltaa näitä molempia menettelyjä samanaikaisesti. Direktiiviin voitaisiin sisällyttää lauseke uudelleentarkastelusta, jonka tarkoituksena olisi määrittää, missä määrin olisi mahdollista edetä säästöjen tuottamien tulojen tosiasiallista verotusta koskevan järjestelmän parantamiseksi.
- III. Koronmaksajalaitos voisi periaatteessa pidättää kaikki lähdeverot, jotka kannetaan muissa jäsenvaltioissa asuville maksetuista koroista. Menetelmän parantaminen voisi olla tarpeen, jotta voitaisiin torjua tehokkaammin veronkiertoa ja veropetoksia sekä välttää kaksinkertaista verotusta. Muodollisuudet, jotka ovat tarpeen koronsaajien verotuspaikan todentamiseksi, eivät saisi olla liian hankalia.
- IV. Kyseisen direktiivin säännöksissä olisi otettava huomioon tarve säilyttää Euroopan rahoitusmarkkinoiden kilpailukyky maailmanlaajuisella asteikolla.

Lisäksi todetaan, että edellä mainitut seikat olisi hyvä sisällyttää direktiiviin mahdollisimman laajasti. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi sitouduttava samanaikaisesti direktiiviehdotuksen käsittelyn kanssa edistämään vastaavien toimenpiteiden toteuttamista myös kolmansissa maissa. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi sitouduttava edistämään niiden hyväksymistä alueilla, joilla perustamissopimusta ei sovelleta. Eri-tyisesti niiden jäsenvaltioiden, joilla on riippuvaisia tai assosioituneita alueita tai joilla on erityisiä velvollisuuksia tai verotuksellisia etuoikeuksia muihin alueisiin nähden, olisi sitouduttava huolehtimaan perustuslakiensa puitteissa siitä, että näitä periaatteita noudatetaan kyseisillä alueilla.

Neuvoston olisi käsiteltävä tätä kysymystä ennen kyseisen direktiivin antamista.

KOMISSIO

Ecu (¹)

5. tammikuuta 1998

(98/C 2/02)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,7850	Suomen markka	5,98253
Tanskan kruunu	7,52996	Ruotsin kruunu	8,71807
Saksan markka	1,97742	Sterling-punta	0,664013
Kreikan drakhma	312,507	Yhdysvaltojen dollari	1,09051
Espanjan peseta	167,469	Kanadan dollari	1,55627
Ranskan frangi	6,61819	Japanin jeni	145,278
Irlannin punta	0,772643	Sveitsin frangi	1,60632
Italian liira	1943,11	Norjan kruunu	8,07086
Alankomaiden guldeni	2,22867	Islannin kruunu	79,3563
Itävallan šillinki	13,9116	Australian dollari	1,68888
Portugalin escudo	202,289	Uuden-Seelannin dollari	1,91418
		Etelä-Afrikan randi	5,35876

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi ”cccc”, joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla ”ffff”.

Huom. Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (n:o 296 10 97 ja n:o 296 60 11), joka lähettää päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

ROBERT SCHUMAN -OHJELMA – PILOTTIVAIHE

LAKIMIESTEN YHTEISÖN OIKEUDEN TUNTEMUKSEN PARANTAMINEN

KIINNOSTUKSENILMAISUPYYNTÖ

(98/C 2/03)

1. Tavoitteet

Yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen on edellyttänyt huomattavan lainsäädännöllisen tehtävän suorittamista. Tätä ainutlaatuisia tehtäviä seuraa uusi ensisijaisen tärkeä yhteisön tehtävä, eli sen varmistaminen, että yhtenäismarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle välttämättömiä sääntöjä sovelletaan jäsenvaltioissa tehokkaasti ja yhdenmukaisesti.

Kansalaiset, kuluttajat ja yritykset eivät voi hyötyä kaikista niistä oikeuksista, joita niillä on yhteisön oikeusjärjestyksen perusteella, ellei yhteisön oikeuden soveltamisesta kansallisissa tuomioistuimissa vastuussa olevilla alan ammattilaisilla kuten tuomareilla, syyttäjillä ja asianajajilla ole riittävästi koulutusta ja tietoa.

2. Toimintatapa

Lakimiesten yhteisön oikeuden tuntemuksen parantamiseksi Euroopan yhteisöjen komissio on ehdottanut⁽¹⁾. ROBERT SCHUMAN -OHJELMAN käynnistämistä, jolla ei kuitenkaan heikennetä jäsenvaltioiden toimivaltaa tuomareiden, syyttäjien ja asianajajien ammatillisen koulutuksen sisällön määrittämisen ja koulutuksen järjestämisen osalta.

ROBERT SCHUMAN -OHJELMALLA kannustetaan ja tuetaan jäsenvaltioissa tuomareiden, syyttäjien ja asianajajien oikeuden tuntemuksen parantamiseksi tehtyjä aloitteita myöntämällä rahoitusta niiden käynnistämiseen.

ROBERT SCHUMAN -OHJELMAN tarkoituksena on:

- tukea jo ammattia harjoittaville tai tuleville tuomareille, syyttäjille ja asianajajille suunnattuja yhteisön oikeuden alan käytännön koulutushankkeita (perus- tai jatkokoulutus),
- tukea jo ammattia harjoittaville tai tuleville tuomareille, syyttäjille ja asianajajille suunnattuja yhteisön oikeutta koskevia tiedonvälityshankkeita (joiden tarkoituksena on tiedonsaannin helpottaminen ja tiedon sisällön kehittäminen),
- kannustaa aloitteita, joilla voidaan helpottaa näiden kahden edellä mainitun toimintamuodon toteuttamista, täydentää niitä tai lisätä niiden vaikutuksia.

Tämä kiinnostuksenilmaisupyyntö merkitsee ROBERT SCHUMAN -OHJELMAN pilottivaiheen käynnistämistä vuonna 1998.

3. Tukikelpoisuuden edellytykset

ROBERT SCHUMAN -OHJELMAN mukaisesti myönnettävää rahoitustukea voivat hakea ainoastaan seuraavat yhteisöt:

- tuomioistuimet,
- lakimiesten ammattiyhdistykset ja -liitot sekä vastaavat ammattiyhteisöt,
- oikeusministeriöt, eräissä jäsenvaltioissa toimivat riippumattomat toimielimet (esimerkiksi Conseil Supérieur de la Magistrature) tai vastaavat toimielimet,
- hyväksytyt ammattikoulut tai koulutusinstituutit, jotka vastaavat tuomareiden, syyttäjien tai asianajajien perus- ja jatkokoulutuksesta,
- yliopistot.

⁽¹⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi, KOM(96) 580, EYVL C 378, 13.12.1996, s. 17.

Tukikelpoiset yhteisöt voivat hakea rahoitustukea ROBERT SCHUMAN -OHJELMASTA toimittamalla komission toimivaltaisille yksiköille koulutusta, tiedonvälitystä tai täydentäviä toimenpiteitä koskeva toimintasuunnitelman.

4. Hankkeiden valintaperusteet

Hankkeet valitaan ja rahoitustukea jaetaan seuraavia perusteita soveltamalla:

1) Käytännölläisyys

Suunnitelluilla toimenpiteillä pyritään välittämään kohderyhmälle tietoja, jotka ovat välittömästi sovellettavissa jokapäiväiseen ammatilliseen toimintaan.

2) Lähestyttävyyys

Suunniteltujen toimenpiteiden on liityttävä mahdollisimman monen tuomarin, syyttäjän ja asianajajan yhteisön oikeuden tuntemuksen lisäämiseen ja toimenpiteiden on oltava erityisesti sellaisten tuomareiden, syyttäjien ja asianajajien hyödynnettävissä, joilla ei ole vielä yhteisön oikeuden tunteusta.

3) Mukauttaminen ammatin harjoittamisen vaatimuksiin

Suunnitellut toimenpiteet on toteutettava yksityiskohtaisten sääntöjen (erityisesti ajankäytön tai maantieteellisen läheisyyden) mukaan, jotka on mukautettu ammatin harjoittamisen vaatimuksiin.

4) Kustannustehokkuus

Suunnitellut toimenpiteet on voitava toteuttaa tavoitteisiin nähden kohtuullisin kustannuksin.

Myös seuraavat vapaaehtoiset harkintaperusteet otetaan tarvittaessa huomioon:

- toimenpiteiden ammattien välinen ulottuvuus (tuomarit, syyttäjät ja asianajajat osallistujina tai kohderyhmänä),
- toimenpiteiden rajat ylittävä ulottuvuus (useamman kuin yhden unionin jäsenvaltion kansalaiset osallistujina tai kohderyhmänä).

5. Jatkuvusperiaate

ROBERT SCHUMAN -OHJELMAN mukaista tukea myönnetään yhden tai kahden vuoden ajaksi.

Jotta taattaisiin tuettujen ohjelmien jatkuvus, ROBERT SCHUMAN -OHJELMAN tuensaaja sitoutuu jatkamaan toimintaansa yhden tai kahden vuoden tukijakson päättyessä tukijaksoa vastaavan ajan ilman komission tukea.

Tätä jatkuvusperiaatetta sovelletaan järjestelmällisesti kaikkiin ROBERT SCHUMAN -OHJELMAN koulutusosuuden hankkeisiin. Muiden hankkeiden osalta komissio varaa oikeuden päättää tapauskohtaisesti siitä, sovelletaanko jatkuvusperiaatetta.

6. Menettely

Niitä tukikelpoisia yhteisöjä, jotka haluavat yhteisön tukea edellä esitetyt valintaperusteet täyttävän hankkeen toteuttamiseksi, pyydetään ilmoittamaan kiinnostuksestaan postitse tai telekopiolla seuraavaan osoitukseen:

Euroopan komissio
Pääosasto XV — Sisämarkkinat ja rahoituspalvelut
ROBERT SCHUMAN -OHJELMA
C 107, 3/58
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
fax: (+32 2) 295 09 92

Niille yhteisöille, jotka ovat lähettäneet kiinnostuksenilmaisunsa, toimitetaan paluupostissa hakijan opas sekä täytettävä hakulomake.

Tukihakemukset voivat liittyä vain sellaisiin hankkeisiin, jotka aloitetaan 1 päivän syyskuuta 1998 ja 31 päivän elokuuta 1999 välisenä aikana.

Tukihakemukset ROBERT SCHUMAN -OHJELMAAN on jätettävä viimeistään 31 päivän maaliskuuta 1998.

GROTIUS

Vuosiohjelma ja hakemuspyyntö vuodeksi 1998

(98/C 2/04)

Neuvosto hyväksyi 28. lokakuuta 1996 Grotius-ohjelman, oikeusallalla toimiville tarkoitettun tuki- ja vaihto-ohjelman (yhteinen toiminta 96/636/YOS — EYVL L 287, 8.11.1996, s. 3).

Ohjelma on voimassa vuosina 1996—2000, ja sen täytäntöönpanoon on varattu 8 800 000 ecua. Vuoden 1998 talousarvio on 2 000 000 ecua.

Ohjelman tavoitteet

1. Groitus-ohjelman yleistavoitteet esitetään ohjelman perustamisesta tehdyssä yhteisessä toiminnassa, erityisesti sen 1 artiklassa.
2. Vuoden 1998 talousarviosta rahoitettavat hankkeet voivat koskea mitä tahansa jäljempänä 2 kohdassa luetelluista ja Grotius-ohjelman perustamisesta tehdyn yhteisen toiminnan 3, 4, 5, 6 ja 7 artiklassa määritellyistä toimintamuodoista. Niiden kohderyhmänä voi olla mikä tahansa yhteisen toiminnan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ammattiryhmä ja niiden sisältönä mikä tahansa oikeusasioissa tehtävän yhteistyön aihe siviilioikeuden, hallinnon tai rikosoikeuden alalta. (Katso kohta 7).

Hankkeet, jotka eivät kuulu ohjelman piiriin

Ohjelman perustamisesta tehdyn yhteisen toiminnan tekstissä esitettyjen arviointiperusteiden ja suuntaviivojen lisäksi hakijoiden on syytä huomata, että yhteisön oikeuden opiskelu ja sen asianmukainen soveltaminen eivät kuulu Grotius-ohjelman piiriin. (Komissio on antanut neuvostolle 19. marraskuuta 1996 ehdotuksen päätökseksi toimintaohjelmasta, jonka tavoitteena on oikeusallalla toimiville suunnatun yhteisön oikeutta koskevan tiedotuksen kehittäminen (Robert Schuman -toimi) ja hyväksynyt tämän ohjelman pilotivaiheen vuodeksi 1997).

Komissio hallinnoi tai tulee hallinnoimaan seuraavia Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoon kuuluvia ohjelmia:

- STOP (ihmisillä käytävän kaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnasta vastaavien henkilöiden kannustus- ja vaihto-ohjelma — EYVL L 322, 12.12.1996)
- OISIN (rikosten torjunnasta vastaavien viranomaisten välistä henkilöstövaihtoa ja koulutusta sekä näiden viranomaisten välistä yhteistyötä koskeva yhteinen ohjelma — EYVL L 7, 10.1.1997)
- ODYSSEUS (tuvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan sekä ulkorajojen ylittämisen alan koulutus-, vaihto- ja yhteistyöohjelma — komission ehdotus (97) 364 lopullinen, 9.7.1997)

— FALCONE (järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta vastaaville henkilöille tarkoitettu vaihto-, koulutus- ja yhteistyöohjelma — komission ehdotus (97) 528, 20.10.1997).

Lisäksi komissio toteuttaa DAPHNE-aloitetta, josta tuetaan 3 000 000 eculla valtioista riippumattomien järjestöjen ja vapaaehtoisjärjestöjen toimenpiteitä lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi (ehdotuspöytäkirja on julkaistu EYVL:ssä C 136, 1.5.1997).

Samalle hankkeelle voidaan myöntää rahoitusta vain joko Grotius-ohjelmasta tai yhdestä muusta ohjelmasta. On erittäin tärkeää, että hakemus osoitetaan sopivimpaan näistä ohjelmista. Jos hakemus osoitetaan väärään ohjelmaan, se on vaarassa tulla hylätyksi eri ohjelmiin sovellettavien erilaisten määräaikaisten vuoksi.

Hyväksyttävät menot

3. Periaatteessa voidaan korvata kaikki menot, jotka liittyvät suoranaisesti hankkeiden toteuttamiseen. Euroopan yhteisön antaman rahoituksen määrä voi kuitenkin olla enintään 80 prosenttia toiminnan lopullisista kokonaiskustannuksista.

Hakijoiden on syytä kiinnittää huomiota seuraaviin edellytyksiin:

- Grotius-ohjelmasta korvattaviksi hyväksytään ainoastaan menot, joihin on sitouduttu sen päivän jälkeen, jona komitea on päättänyt hankkeen hyväksymisestä
- vuoden 1998 talousarviosta rahoitettavan hankkeen on käynnistytävä ja toteuduttava merkittävässä määrin ennen vuoden 1998 loppua
- hanke on saatettava loppuun viimeistään vuoden kuluessa päivästä, jona rahoituksen myöntämistä koskevasta päätöksestä on ilmoitettu, ellei jatkoaikaa ole myönnetty.

Hakijoiden on kiinnitettävä huomiota myös siihen, että komission maksuennakkeista johtuen hankkeilla oletetaan olevan ennakkorahoitusta. Maksuerien suorittamista ei mahdollista kulujen kattamista suoraan Grotius-tuesta.

Alat, joille rahoitusta voidaan myöntää

Rakotusta voidaan myöntää viidelle alalle (hankkeet voivat koostua myös niiden yhdistelmästä). Niitä koskevat kohdissa 5 ja 6 määritellyt arviointiperusteet ja suuntaviivat.

- ammattikielen ja vertailevan oikeustieteen opinnot

- ulkomailla toteutettavien harjoittelujaksojen ja vierailujen järjestäminen
- konferenssien, seminaarien, kokousten tai keskustelutilaisuuksien järjestäminen
- yhteistyötä oikeusasioissa koskevien tutkimusten yhteensovittaminen
- muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja oikeusasioissa tehtävää yhteistyötä koskeva tiedottaminen.

Vuoden 1998 talousarvio on 2 000 000 ecua. Se jaetaan eri alojen kesken alustavasti seuraavalla tavalla:

Alat	ecua
— Koulutus	250 000
— Henkilövaihto	400 000
— Tutkimus	250 000
— Kokoukset (seminaarit, keskustelutilaisuudet, konferenssit)	900 000
— Dokumentaatio/tiedotus	100 000
— Arviointi (5 %)	100 000
Yhteensä	2 000 000

4. On huomattava, että ohjelman kohderyhmään eivät kuulu perustutkintoa suorittavat opiskelijat, mutta kylläkin tutkinnon suorittamisen jälkeen harjoittelua suorittavat aloittelevat ammatinharjoittajat.

Hankkeiden järjestäjinä voivat toimia sekä julkiset että yksityiset kansainvälisen tai kansainvälisen tason yhteisöt, esimerkiksi lakimiehiä kouluttavat tai oikeusalaan liittyviin ammatteihin valmentavat oikeusalan oppilaitokset, tutkimuskeskukset ja ammattijärjestöt. Yksityiset henkilöt eivät voi toimia hankkeiden järjestäjinä.

Valintaperusteet

5. Rahoitusta saavat hankkeet valitaan seuraavien kriteerien perusteella:
- käytännönläheisyys: hankkeen tavoitteena on oltaava ammattitoimintaa välittömästi hyödyntävien tietojen vaihtaminen unohtamatta kuitenkaan yhteistyötä hankaloittavien kulttuurillisten ja yhteiskunnallisten esteiden perusteellista pohtimista
 - järjestelyjen valmiustaso ja laatu, tavoitteiden ja toiminnan suunnittelun selkeys ja täsmällisyys
 - toiminnasta hyötyvien oikeusosalalla toimivien lukumäärä ottaen huomioon sekä varsinaiset osanottajat että ne, jotka hyötyvät siitä välillisesti

- kieliopinnot voidaan hyväksyä ainoastaan silloin, kun niillä on välitön yhteys ammatillisiin tarpeisiin ja niitä olisi vaikea suorittaa ehdotetun hankkeen ulkopuolella
- yleisaiheiset konferenssit voidaan hyväksyä ainoastaan aiheen ollessa erityisen ajankohtainen esimerkiksi silloin, kun useissa maissa suunnitellaan uutta lainsäädäntöä
- toiminnan saavutettavuus: käytetty metodologia sekä hankittujen tietojen ja osanottajien ammatinharjoittamiseen liittyvien esteiden huomioon ottaminen käytännön järjestelyissä
- erilaisten alan toimijoiden osallistuminen hankkeeseen ja näiden erityisasiantuntemuksen yhdistäminen hankkeen järjestelyissä
- toiminnan avoimuus eri maiden ja ammattiryhmien edustajille sekä näiden mahdollisuus vaihtaa kokemuksia keskenään
- eri hankkeiden keskinäinen täydentävyys ja keinot synnyttää dynamisoivaa vaikutusta tehokkaammin kuin irrallisten toimintojen avulla
- toiminnan sisällön mielekkäisyys aiheen erityisen ajankohtaisuuden perusteella sen liittyessä esimerkiksi neuvoston hyväksymien oikeusalan yhteistyön välineiden toteuttamiseen
- hankkeen tarpeellisuus, kun se kohdistuu
 - aiheeseen, jota ei aiemmin ole juuri käsitelty
 - yhteistyöhön tai keskinäisen tuntemuksen parantamiseen sellaisten jäsenvaltioiden välillä, joilla ei ennestään ole ollut säännöllistä yhteydenpitoa oikeusosalalla.

Suuntaviivat

6. Hankkeiden tulisi periaatteessa keskittyä tilanteisiin, joissa ilmenee käytännön ongelmia sekä oikeusalan toimijoiden että kansalaisten kannalta. Niissä olisi ensisijaisesti pyrittävä voimassa olevan lainsäädännön asianmukaiseen soveltamiseen sekä tutkittava mahdollisuuksia varmistaa sen täytäntöönpano ennen kuin ryhdytään mahdollisesti tutkimaan lainsäädännön tai sopimusten muuttamista. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä erilaisten oikeudellisten toimintatapojen ja oikeusperinteiden ymmärtämiseen, jotta voitaisiin luoda keskinäinen luottamuksen ilmapiiri tapauksissa, jotka edellyttävät yhteistyötä oikeusasioissa.

Hakemusten laadinnassa on lisäksi hyötyä seuraavista suuntaviivoista, jotka perustuvat edellä esitettyihin arviointiperusteisiin:

- tavoitteiltaan vaativien, pitkäaikaisten tai suurta avustusta edellyttävien hankkeiden tueksi olisi järjestettävä pilottihankkeita tai laadittava selvityksiä, joissa perustellaan ja osoitetaan hankkeen toteuttamiskelpoisuus
- perustettaessa dokumentaatioverkostoja, tietokantoja yms. olisi ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot käytetyistä lähteistä, tutkimuskentistä, käytetystä metodologiasta, päivitystihydestä jne.
- tutkimushankkeiden ei pitäisi rajoittua pelkkään opilliseen selvitykseen, vaan niiden tulisi perustua käytännön kokemukseen ja pyrkiä tuottamaan käytännössä hyödynnettäviä päätelmiä
- toiminnan kerrannaisvaikutukset tutkitaan osanottajien lukumäärän kannalta ottaen huomioon myös heidän asemansa sekä kykynsä levittää hankkeen tuloksia eteenpäin
- jos kyseessä on hyvin pieni hanke tai harjoittelun tai vierailujen järjestäminen suppealle osanottajajoukolle, hankkeen on oltava erityisen perusteltu. Hanketta, josta hyöttyy vain sen järjestäjä, ei hyväksytä käsiteltäväksi
- perus- tai jatkokoulutuksesta vastaavien oppilaitosten väliset tapaamiset tulevat kysymykseen vain silloin, kun niiden tavoite on selkeästi määritelty ja se liittyy tiettyyn hankkeeseen tai politiikan alaan
- valmistelujen laadun arviointi perustuu sekä hankkeen suunnittelun objektiiviseen arviointiin että järjestävän yhteisön kokemuksen ja kyvykkyyden subjektiiviseen arviointiin. Jos sama yhteisö on tehnyt useita hakemuksia, käsittelyssä otetaan huomioon aiemmat hakemukset. Hanke voidaan hyväksyä, vaikka siitä vastaava yhteisö tai järjestö ei olisikaan rakenteeltaan vakiintunut eikä sillä olisi suuria taloudellisia tai henkilöstövoimavaroja
- eri alojen yhdistämisestä saatava lisähyöty laskeaan laadun, ei määrän kannalta, ottaen huomioon samaan hankkeeseen liittyvien eri ammattiryhmien osuuksien keskinäinen täydentävyys
- hankkeen järjestäjän/järjestäjien ja osanottajien välisen vuorovaikutuksen aktiivisuus katsotaan eduksi
- toisiaan täydentävät hankkeet olisi esitettävä yhdessä, mutta pidettävä kunkin hankkeen talousarvio erillisenä. Näin voidaan harkita niiden tukemista joko yksittäin tai ryhmänä.

Mahdollisia aiheita

7. Edellä esitetystä syistä seuraavien aiheiden käsitteleminen katsotaan erityisen kiinnostavaksi:

Rikos- ja prosessioikeudelliset aiheet:

- oikeusasioissa tehtävän yhteistyön välineiden täytäntöönpano, myös alueellisten ja kahdenvälisten välineiden täytäntöönpano, kun hanke edistää yhteistyötä Euroopan unionissa
- vastavuoroisen avunannon erityisulottuvuudet
- erityiset yhteistyötavat kuten
 - todistajien ja tiedonantajien suojeleminen (23. marraskuuta 1995 annetun päätöslauselman 95/C 327/04 ja 20. joulukuuta 1996 annetun päätöslauselman täytäntöönpano)
 - rajojen yli tapahtuvien tutkimusten välineet
 - tuomioiden täytäntöönpanon kansainväliset näkökohdat
 - rikosasioiden käsittelyn siirtäminen
 - haltuunotot ja takavarikot
- oikeusasioissa tehtävän yhteistyön ulottuvuudet seuraavilla aloilla:
 - huumekaupan torjunta (17. joulukuuta 1996 hyväksytyyn yhteisen toiminnan sekä törkeästä huumausainekaupasta säädettyistä rangaistuksista 20. joulukuuta 1996 annetun päätöslauselman täytäntöönpano)
 - rasmin ja muukalaisvihan torjunta (15. heinäkuuta 1996 hyväksytyyn yhteisen toiminnan 96/443/YOS täytäntöönpano)
 - yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen.

Siviili- ja prosessioikeudelliset aiheet:

- asiakirjojen tiedoksianto ulkomailla
- toimivaltaisen tuomioistuimen määrittäminen ja ulkomaisten tuomioiden täytäntöönpano, erityisesti Brysselin ja Luganon yleissopimusten soveltaminen
- sopimusvelvoitteisiin (Rooman yleissopimus) ja muihin kuin sopimusvelvoitteisiin sovellettavan lainsäädännön määrittäminen

- muut oikeusasioissa tehtävän yhteistyön osa-alueet kuten todisteiden luovuttamisen helpottaminen Euroopan unionin jäsenvaltioiden kesken, oikeusavun antaminen
- yhteistyö erityisaloilla jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten ja toimivaltaisten hallinnollisten yksiköiden kesken
- lasten oikeuksien suojeleminen, erityisesti vuosina 1980, 1993 ja 1995 tehtyjen Strasbourgin yleissopimusten soveltaminen
- oikeusalan yhteistyön kannalta tärkeiden siviilioikeudellisten ulottuvuuksien vertailu.

Yleiset aiheet:

- avunanto eri menettelyissä (oikeusapu, todistajien ja tiedonantajien suojeleminen, uhrien avustaminen)
- ihmisarvon ja yksityiselämän suojeleminen audiovisuaalisissa palveluissa ja elektronisessa tiedonsiirrossa
- yhteystuomaritoiminta
- oikeuslaitoksen hallinto.

Hankkeiden arviointi

Hankkeet arvioidaan yksitellen edellä esitettyjen arviointiperusteiden ja suuntaviivojen pohjalta, mutta myös kokonaisuutta silmällä pitäen. Ohjelmassa pyritään saavuttamaan tasapaino vuorovaikutukseen painottuvien koulutuksen, vaihtojen ja seminaarien muotojen sekä perinteisempien tapaamisten ja tutkimustoiminnan kesken. Hakemusten esittämiseen kannustetaan järjestöjä erityisesti niistä EU:n jäsenvaltioista, joista ei toistaiseksi ole esitetty kovin runsaasti hankkeita.

Erityisen myönteisesti suhtaudutaan hankkeisiin, joiden kohderyhmänä olevilla oikeusalan toimijoilla on ennestään niukasti kansainvälisiä yhteyksiä, sekä hankkeisiin, jotka on komission Agenda 2000 -tiedonannon mukaisesti suunnattu myös jäsenyyttä hakevien maiden oikeusalan ammattiharjoittajille. On kuitenkin huomattava, että Grotius-ohjelman tarkoituksena ei ole myöntää tukea KIE-maille, sillä tätä tarkoitusta varten on olemassa Phare-ohjelma.

Hakumenettely

8. Tukea koskevat hakemukset on toimitettava viimeistään **31. maaliskuuta 1998** oikeus- ja sisäasiain työryhmään (vastaanottajaksi merkitään E. Wennerström, N-9 6/3), os. rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel. Hakemukset on tehtävä asianmukaisella hakemuslomakkeella jollakin unionin 11 virallisesta kielestä (mukaan voi liittää toisella työkielellä laaditun käännöksen). Lomakkeita voi pyytää edellä mainitusta osoitteesta, faksilla (numero: (+32-2) 296 59 97) tai sähköpostitse (osoite: Erik.Wennerstrom@sg.cec.be). Määräaikaan mennessä on toimitettava alkuperäinen allekirjoitettu hakemus (faksilla lähetetty hakemus ei riitä, vaikka alkuperäinen lähetettäisiin myöhemmin). Siihen on liitettävä lyhyt muistio (2–3 sivua), jossa kuvataan hankkeen pääpiirteet. Lomakkeen muuttaminen tai sen aikaisempien versioiden käyttäminen tms. johtaa hakemuksen hylkäämiseen. Lomakkeen 9 kohdassa on annettava mahdollisimman tiivis ja täsmällinen kuvaus suunnitellusta toiminnasta.

Hakemuksen liitteenä on oltava kansallisena valuutana laadittu yksityiskohtainen ennakotalousarvio. Lisäksi voidaan antaa viitteellinen eumääräinen arvio. Talousarviossa on ilmoitettava toiminnan arvioidut kokonaiskustannukset. Haetun avustuksen määrä voi olla enintään 80 prosenttia kokonaiskustannuksista. Rahoitustuen lopullinen määrä saattaa olla haettua prosenttiosuutta pienempi tai tukea saatetaan myöntää vain osalle suunniteltua toimintaa. (Valtaosa tähän mennessä myönnettyistä avustuksista on kattanut 50–60 prosentti hankkeiden talousarvioista). Tukea ei voida myöntää järjestön juokseviin kuluihin, vaikka järjestön tavoitteet vastaisivatkin Grotius-ohjelman tavoitteita.

Tuensaajan on mainittava kaikissa hanketta koskevissa mainoksissa ja julkaisuissa, että se on toteutettu Grotius-ohjelmasta myönnetyn tuen avulla. Tuensaajan on toimitettava oikeus- ja sisäasiain työryhmälle kolmen kuukauden kuluessa toiminnan päättymisestä loppukertomus sen toteutumisesta, esiin tulleista vaikeuksista, osanottajien antamasta arvioinnista, saavutetuista tuloksista ja niiden levittämisestä sekä toiminnan perusteella tehtävistä päätelmistä.

OISIN

Vuosiohjelma ja hakemuspyyntö vuodeksi 1998

(98/C 2/05)

Euroopan unionin neuvosto hyväksyi 20 joulukuuta 1996 OISIN-ohjelman⁽¹⁾, jonka tarkoituksena on kehittää ja tehostaa jäsenvaltioiden poliisin, tullin ja muiden oikeus- ja poliisiviranomaisten⁽²⁾ yhteistyötä sekä auttaa kyseisiä viranomaisia laajentamaan tietoaan muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten toimintatavoista.

Ohjelma on voimassa 1997–2000. Sen toteuttamiseen käytettävä rahmäärä vuosina 1997–1999 on 8 miljoonaa ecua.

Vuodelle 1998 talousarvio on 2,5 miljoonaa ecua.

1. OISIN-ohjelman yleisenä tavoitteena on synnyttää dynaamisia verkostoja Euroopan unionin oikeus- ja poliisiviranomaisten välille ja tehostaa niitä kehittämällä henkilövaihtoa, koulutusta sekä yhteistyötä. Tarkoituksena on parantaa käytännön yhteistyötä oikeus- ja poliisiviranomaisten välillä tukemalla Euroopan unionia hyödyttäviä uutta luovia hankkeita.

Ohjelman tuloksena oikeus- ja poliisiviranomaisten odotetaan tuntevan paremmin virkaveljiensä toimintamenetelmiä kaikkialla Euroopan unionissa.

Tätä varten on asetettu seuraavia erityistavoitteita:

- käytännön kielitaidon sekä oikeudellisen ja toiminnallisen terminologian ymmärtämisen parantaminen nopeamman ja tehokkaamman tiedonvälityksen luomiseksi unionin oikeus- ja poliisiviranomaisten välille,
- muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön ja toimintamenetelmien tuntemuksen lisääminen koulutuksen, vaihto-ohjelmien ja lyhytaikaisten opintomatkojen avulla,
- yhteisten toimintahankkeiden järjestäminen aloilla, joilla ne hyödyttävät Euroopan unionia,
- näiden hankkeiden toimeksianto- ja raportointikoukset, mukaan lukien yhteiset valvontatoimet.

⁽¹⁾ Yhteinen toiminta 97/12/YOS, EYVL L 7, 10.1.1997, s. 5.

⁽²⁾ Tämän ohjelman yhteydessä ”oikeus- ja poliisiviranomaisilla” tarkoitetaan jäsenvaltioiden kaikkia julkisia laitoksia, joiden tehtävänä on kansallisen lainsäädännön mukaan rikosten ehkäisy, tutkinta ja torjunta.

2. Vuoden 1998 talousarviosta rahoitettavat hankkeet voivat koskea mitä tahansa jäljempänä mainituista toimista, jotka määritellään Oisin-ohjelman perustamiseksi hyväksytyyn yhteisen toiminnan 3, 4, 5 ja 6 artiklassa. Niiden kohderyhmänä voivat olla mitkä tahansa yhteisen toiminnan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen oikeus- ja poliisiviranomaiset.

Komission johtamat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoon kuuluvat neljä ohjelmaa ovat:

STOP (ihmiskaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnasta vastaaville tarkoitettu kannustus- ja vaihto-ohjelma, EYVL L 322, 12.12.1996),

GROTIUS (oikeusalan toimijoille tarkoitettu tuki- ja vaihto-ohjelma, EYVL L 287, 8.11.1996),

ODYSSEUS (turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan sekä ulkorajojen ylittämisen alan koulutus-, vaihto- ja yhteistyöohjelma — Komission ehdotus KOM(97) 364, 9.7.1997),

FALCONE (järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta vastaaville henkilöille tarkoitettu vaihto-, koulutus- ja yhteistyöohjelma — Komission ehdotus KOM(97) 528, 21.10.1997) — neuvoston päätöstä odotetaan vuoden 1997 aikana.

Rahoituksen yhdistäminen useasta eri ohjelmasta on kielletty. Hakemus on ehdottomasti osoitettava näistä ohjelmista sopivimpaan. Jos hakemus osoitetaan väärään ohjelmaan, se on vaarassa tulla hylätyksi ohjelmiin liittyvien erilaisten määräaikaisten vuoksi.

Esimerkiksi hakemukset, joiden aiheena on ihmiskauppa ja siihen sisältyvä lasten seksuaalinen hyväksikäyttö, kuuluvat STOP-ohjelman ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevat hakemukset FALCONE-ohjelman piiriin.

3. Näiden hankkeiden toteuttamiseen suoraan liittyvät menot ovat tukikelpoisia. Yhteisön varoista maksettavan tuen määrä saa olla korkeintaan 80 prosenttia hankkeen kustannuksista. On tärkeää huomata, että

— OISIN-ohjelmaan ei hyväksytä tukikelpoiseksi menoa, johon on sitouduttu ennen komitean tukipäätöksen tekopäivää,

- vuonna 1998 rahoitettavan ohjelman on käynnistytävä ja toteuduttava merkittävältä osalta vuoden 1998 kuluessa,
 - hanke on saatettava loppuun viimeistään vuoden kuluessa päivästä, jona tukipäätös on saatettu tiedoksi.
- Hakijoiden on otettava huomioon myös se, että komission maksumenettelyissä odotetaan hankkeilla olevan ennakkorahoitusta. Maksuerien suorittamisaikataulu ei salli kulujen kattamista suoraan OISIN-tuesta.
- Avustusta myönnetään viidelle alueelle (hankkeet voivat koostua myös niiden yhdistelmistä). Niitä koskevat kohdissa 5 ja 6 määritellyt kriteerit ja suuntaviivat:
- koulutus,
 - henkilövaihto ja toiminnallinen asiantuntija-apu,
 - tutkimus, toiminnalliset tutkimukset ja arviointi,
 - toiminnalliset hankkeet (mukaan lukien toimeksianto- ja raportointikokoukset),
 - tietojen vaihto.
4. Hankkeiden johtajina voivat toimia sekä julkiset että yksityiset kansallisen tai kansainvälisen tason yhteisöt, etenkin tutkimuslaitokset sekä perus- ja täydennyskoulutuksesta vastaavat oppilaitokset. Luonnolliset henkilöt eivät voi toimia hankkeiden johtajina.
5. Rahoitusta saavat hankkeet valitaan seuraavien kriteerien perusteella:
- hankkeen yhteisöllinen ulottuvuus ja useamman kuin yhden Euroopan unionin jäsenvaltion osallistuminen hankkeeseen,
 - aiheiden yhteensopivuus jo aloitetun poliisi- ja tuliyhteistyötä koskevien neuvoston toimintaohjelmien mukaisen toiminnan kanssa,
 - toiminnallinen tarkoitus ja käytännönläheisyys, eli miten paljon painotetaan tiedon välitöntä hyödyntämistä jatkossa kyseisessä ammatti-toiminnassa, unohtamatta kuitenkin yhteistyötä hankaloitavien esteiden perusteellista pohtimista,
 - kielikoulutus vain silloin kun se liittyy suoraan ammatillisiin tarpeisiin ja sellaista olisi vaikea järjestää ilman hakemuksen kohteena olevaa hanketta,
 - hankkeesta joko suoraan osanottajina tai epäsuorasti yhteyksien avulla hyötyvien oikeus- ja poliisiviranomaisten lukumäärä,
 - hankkeen saavutettavuus: käytetty metodologia sekä osanottajien hankkimien tietojen ja ammatinharjoittamiseen liittyvien esteiden huomioon ottaminen käytännön järjestelyissä,
 - hankkeesta vastaavan yhteisön valmiustaso ja asema sekä hankkeen tavoitteiden ja suunnittelun selkeys ja täsmällisyys,
 - erilaisten yhteisöjen osallistuminen ja niiden erikoisosaamisen hyödyntäminen hankkeen järjestämisessä,
 - avoimuus eri jäsenvaltion ja eri alojen toimijoille sekä näiden mahdollisuus hyödyntää toistensa kokemuksia,
 - eri hankkeiden keskinäinen täydentävyys, eli missä määrin hankkeilla edistetään kehitystä pikemminkin kuin vain käsitellään irrallisia toimintoja.
6. Hakemusten laadinnassa on hyötyä seuraavista suuntaviivoista, jotka perustuvat edellä esitettyihin kriteereihin:
- tavoitteiltaan vaativien, pitkäaikaisten tai huomattavaa avustusta edellyttävien hankkeiden valmistelemiseksi olisi järjestettävä koehankkeita tai laadittava hankkeen toteuttamiskelpoisuuden osoittavia selvityksiä,
 - perustettaessa dokumentaatioverkostoja, tietokantoja yms. olisi yksityiskohtaisesti ilmoitettava käytetyt lähteet, tutkimuskenttä, metodologinen lähestymistapa, päivitystiheys jne.,
 - tutkimushankkeiden ei tulisi rajoittua vain kirjallisuuteen, vaan niiden tulisi perustua myös käytännön kokemukseen ja tähdätä käyttökelpoisiin päätelmiin,
 - hankkeen kerrannaisvaikutusten arviointiperusteita ovat osallistujien määrä, asema ja edellytykset tulosten levittämiseen,
 - jos kyseessä on vaatimaton hanke tai harjoittelun tai vierailun järjestäminen supealle osanottajajoukolle, hankkeen on oltava erityisen perusteltu. Hankkeita, jotka ovat omiaan hyödyttämään vain sen järjestäjiä, ei käsitellä,
 - perus- tai jatkokoulutuksesta vastaavien oppilaitosten väliset tapaamiset tulevat kysymykseen vain silloin, kun niiden tavoite on selkeästi määritelty ja se liittyy tiettyyn hankkeeseen tai politiikan alaan,
 - valmistelujen laatua arvioidaan sekä objektiivisesti hankkeen suunnittelun perusteella että subjektiivisesti järjestävän yhteisön kokemuksen ja kyvyk-

kyiden perusteella. Jos sama yhteisö tai järjestö ei olisikaan rakenteeltaan vakiintunut eikä sillä olisi merkittäviä taloudellisia tai henkilöstövoimavaroja,

- eri alojen yhdistämisestä saatava lisähyöty arvioidaan laadun eikä määrän mukaan, perusteena samaan hankkeeseen liittyvien eri ammattiryhmien panosten keskinäinen täydentävyys,
- hankkeen järjestäjän/järjestäjien ja siihen osallistujien aktiivinen vuorovaikutus lasketaan hankkeelle eduksi,
- toisiaan täydentävät hankkeet olisi esitettävä yhdessä, mutta pidettävä kunkin hankkeen talousarvio erillisenä. Näin voidaan harkita niiden tukemista joko yksittäin tai ryhmänä.

Periaatteessa hankkeiden tulisi painottua tilanteisiin, joissa oikeus- ja poliisiviranomaiset kohtaavat käytännön vaikeuksia.

7. Edellä esitetyistä syistä katsotaan seuraavien aiheiden käsitteleminen erityisen kiinnostavaksi:

- huumekaupan torjunta,
- terrorismin torjunta,
- poliisin ja tullin yhteistyön parantaminen,
- tekniikan hyödyntäminen rikollisuuden torjunnassa,
- kaupunkiväkivalta,
- kaupunkirikollisuuden torjuminen ja ennaltaehkäisy,
- rikollisuuden analysointi.

Erityisen myönteisesti pyritään suhtautumaan hankkeisiin, joissa alan toimijoilla on ennestään niukasti kansainvälisiä tai jotka ovat avoimia alan toimijoille unionin jäsenyyttä hakeneista maista, kuten edellytetään komission Agenda 2000 — tiedonannossa sekä neuvoston yhteisen toiminnan perustamisasetuksen 7 artiklassa ”Näihin hankkeisiin voi osallistua jäsenyyttä hakeneista maista olevia vastuuhenkilöitä, joita voidaan näin tutustuttaa unionin saavutuksiin tällä alalla sekä edistää heidän valmistautumistaan jäsenyyteen, tai muista kolmansista maista olevia vastuuhenkilöitä, jos tämä edistää hankkeiden tavoitteita.”). OISIN-ohjelmaa ole kuitenkaan tarkoitettu Keski- ja Itä-Euroo-

pan maiden tukemiseen, vaan tätä tarkoitusta varten on olemassa PHARE-ohjelma.

8. Vuoden 1998 talousarvio on suuruudeltaan 2 500 000 ecua. Viitteellinen ja kautuma aloittain on seuraava

Alat	ecua
Koulutus	520 000
Vaihto	460 000
Tutkimus	170 000
Toiminnalliset hankkeet	600 000
Kokoukset	650 000
Arviointi	100 000
Yhteensä	2 500 000

9. Hakemukset on jätettävä 31.3.1998 mennessä Euroopan komission pääsihteeristön oikeus- ja sisäasiain työryhmään (vastaanottajaksi merkitään Telmo Baltazar, N-9 6/21, telekopio (+ 32-2) 295 01 74) osoitteella, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel. Hakemukset on tehtävä asianmukaisella hakemuslomakkeella jollakin unionin 11 virallisesta kielestä (mukaan voidaan liittää unionin työkielinen käännös). Lomakkeita saa pyynnöstä edellä mainitusta osoitteesta.

Määräaikaan mennessä on toimitettava alkuperäinen allekirjoitettu hakemus (faksilla lähetetty hakemus ei riitä, vaikka alkuperäinen lähetettäisiinkin myöhemmin). Siihen on liitettävä lyhyt muistio (2–3 sivua) hankkeen pääpiirteistä. Lomakkeen muuttaminen tai vanhojen lomakkeiden käyttäminen tms. johtaa hakemuksen hylkäämiseen. Lomakkeen 8 kohdassa on annettava mahdollisimman tiivis ja täsmällinen kuvaus hankkeen tavoitteesta.

Hakemukseen on liitettävä yksityiskohtainen kansallisessa valuutassa laadittu talousarvio. Lisäksi voidaan antaa ecumääräinen arvio.

Yhteisön varoista maksettavan tuen määrä saa olla korkeintaan 80 prosenttia hankkeen kustannuksista. Myönnetyn tuen osuus voi jäädä pienemmäksi kuin haettu osuus. Hakijayhteisön juoksevat menot eivät ole tukikelpoisia.

Tuensaajan on mainittava kaikissa hanketta koskevissa ilmoituksissa ja julkaisuissa, että se on toteutettu OISIN-ohjelmasta myönnetyn tuen ja Euroopan unionin avulla. Tuensaajan on laadittava kolmen kuukauden kuluessa toiminnan päättymisestä Euroopan komission pääsihteeristön oikeus- ja sisäasiain työryhmälle kertomus hankkeen toteutumisesta, ilmenneistä vaikeuksista, osanottajien antamasta arvioinnista, saavutetuista tuloksista ja niiden levittämisestä sekä toiminnan perusteella tehdyistä päätelmistä.